

U SPOMEN - GORDANA SLADOLJEV
(6. VI. 1924. - 6. II. 2014.)

Nedavno nas je napustila jedna od osnivačica te jedna od predsjednica Društva prijatelja kulturne baštine gđa Gordana Sladoljev. Od njegova utemeljenja lipnja 1971. godine svesrdno se vezala uz rad Društva, kao nastavljača starijih društava, *Za Split* i *Za stari Split*, kojemu za pohvalu bude predsjednikom Ivan Meštrović. Društvo nije slučajno obnovljeno navedene godine jer je to bilo vrijeme svenarodnoga hrvatskoga domoljubnog pokreta *Hrvatsko proljeće*. Gospođa Gordana odmah se uključila u rad Društva te obnašala dužnost tajnice.

Na njezin životni put iznimno je utjecao *curriculum vitae* roditelja. Rođena je u staroj splitskoj obitelji Sirišćević. Otac Slavko, kao ekonomist i poliglot, preselio se u Beograd, u kojem je bio utemeljitelj i dugogodišnji direktor *Putnika*, prve putničke agencije u Kraljevini SHS, tako da je Gordana rođena u Beogradu, gdje završava osnovnu školu. Obitelj se godine 1939. vraća u Split, a Gordana upisuje gimnaziju. Maturirala je u okupiranom Splitu pred kapitulaciju Italije. Godine 1946. odlazi u Zagreb na studij povijesti umjetnosti Filozofskog fakulteta. Uskoro stižu i roditelji, jer otac Slavko dobiva katedru ekonomike pomorstva na Sveučilištu. Kao vrstan ekonomist obnašao je dužnost zamjenika UNRA-e, humanitarne organizacije UN-a za jugoistočnu Europu. Međutim, istovremeno postane nepoćudan ondašnjoj vlasti i na političkom procesu bude osuđen na višegodišnju zatvorsku kaznu.

Veliki preokret uslijedio je 1953., kada je Gordana, sada udana Sladoljev, dobila izravno od Mirošava Krleže posao u svojoj struci u Leksikografskom zavodu. Nakon očeve zatvorske kazne čitava se obitelj ponovno vraća u Split. Pritom se Gordana odrekla posla u LZ-u. U Splitu je teško nalazila posao u struci pa je radila kao zamjena profesora povijesti u gimnazijama i u Galeriji

Meštrović, da bi 1961. dobila stalno mjesto u biblioteci Jugoslavenske ratne mornarice Split do njezina gašenja 1965. godine.

U tom vremenu Gordana Sladoljev stavila se na dispoziciju Društvu i iskazala poseban žar u nizu djelatnosti. Na samom početku prihvatila se organiziranja predavanja, koja su bila jedna od trajnih djelatnosti Društva. Uloga gospođe Sladoljev ostavila je traga i u radu gradske Komisije za imenovanje ulica i trgova i za spomenike. Tako je, premda je bilo ratno vrijeme 1993., njezinom inicijativom na južnom zidu nekadašnjega ženskoga benediktinskog samostana sv. Marije *de Taurello*, utemeljenog u XIII. stoljeću sa starohrvatskom crkvom sv. Marije, na današnjem Obrovu u Splitu, postavljena spomen-ploča kao trajno upozorenje da ovaj srednjovjekovni graditeljski kompleks mora ostati sačuvan.

Poznato je da Društvo od svojeg osnutka ima izdavačku djelatnost i da u njoj značajno mjesto ima časopis *Kulturna baština*. Blizu trideset godina gospođa Sladoljev bila je članicom uredništva, a nekoliko godina glavna urednica. U pomanjkanju novčanih sredstava urednica nije mogla sve poslove prepustiti tiskari te su, da bi troškovi bili svedeni na najmanju mjeru, sve pripreme obavljane u tzv. kućnoj radinosti.

Kod navođenja različitih djelatnosti koje je gospođa Gordana Sladoljev obavljala nameće se još jedna: nakon što je Hrvatska izvojevala samostalnost uslijedila je poplava stranog nazivlja za tvrtke, agencije, prodavaonice i sve ono što nosi neki naziv. Ona je kod Trgovačkog suda izvlačila podatke, pravila popis stranih naziva i tiskala ih kao kolumne u *Slobodnoj Dalmaciji*.

Mogli bi se još nizati primjeri doprinosa gdje Sladoljev u radu DPKB-a i kao posljednje navesti njezine radove u časopisu *Kulturna baština* (*Knjižnica i arhiva samostana konventualaca u Splitu, Osnivanje Gradske biblioteke u Splitu 1903., Javni parkovi u starom Splitu, Bibliografija Branimira Deškovića, Bibliografija D. Kečkemeta*, zatim portreti Ante Ivaniševića, Feliksa Šperca, Giorgia Meneghella, prikazi, izložbe, *Spomen-ploča Ejnaru Dyggveu...*).

Na kraju, kad se zatvara životni krug ne samo članice našeg Društva, već i jedne časne osobe, zahvaljujemo joj na doprinosu splitskom kulturnom životu.

Ante Sapunar